

[Indenrigsministeren]

Dette lovforslag, som vil blive fremsat snarest, vil indeholde en hjemmel for Frederiksberg Kommune, Københavns Kommune og Københavns Amtskommune til at engagere sig økonomisk i forskerbyen igennem en støtte inden for en beløbsramme på i alt 10 mio. kr.

Regeringen har hele tiden haft en positiv holdning til fremme af udviklingen i hovedstadsområdet, og sigtet med lovforslaget er netop at give hovedstadsområdet en håndsrækning.

En betydelig del af den erhvervsrelevante offentlige forskning finder sted i hovedstadsområdet. Også erhvervsvirksomhedernes forsknings- og udviklingsaktiviteter er i overvejende grad koncentreret i hovedstadsområdet. Symbion udgør et konstruktivt element til at fremme samarbejdet mellem den offentlige og den private forskning inden for hovedstadsområdet.

Lovforslaget er under udarbejdelse.«

Spm. nr. S 106

Til *sundhedsministeren* (23/1 91) af:

Martin Glerup (S):

»Hvad skyldes det, at samfundets hjælpeapparat trods adskillige henvendelser herom undlader at gribe ind over for en 39-årig nordjysk kvinde, som er så psykisk syg, at hun frembyder en nærliggende og væsentlig fare for sig selv?«

Begrundelse

Ifølge Aalborg Stiftstidende den 16. og 17. januar 1991 blev en 39-årig nordjysk kvinde den 15. januar 1991 fundet på sin bopæl ca. tre uger efter dødens indtræden.

Viceværten i ejendommen oplyser, at han forud for kvindens død i sidste halvdel af 1990 har henvendt sig til kommunen ca. 25 gange og til slut til politiet, fordi han ved juletid var bange for, at den psykisk syge kvinde var død eller i overhængende fare for at dø.

Alligevel får kvinden ingen hjælp. Det tragiske forløb sætter spørgsmålstegn ved, om samfundets hjælpeapparat i dette tilfælde har virket tilfredsstillende over for en person, som frembyder en nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

I anledning af spørgsmålet har sagen været forelagt Sundhedsstyrelsen. Af fortrolighedsgrunde finder jeg det rigtigst ikke at referere alle oplysningerne om kvindens forhold og helbredstilstand her. Jeg kan dog sige følgende, efter at Sundhedsstyrelsen har kontaktet embedslægeinstitutionen for Nordjyllands Amt i anledning af sagen.

Den praktiserende læge har efter det oplyste jævnlig fulgt kvinden efter udskrivningen fra psykiatrisk hospital. Det fremgår af disse oplysninger, at lægen personligt har kontaktet og tilset kvinden flere gange, senest ved politiets hjælp i november 1990, men at kvinden ikke har været psykotisk og altså ikke ved disse lejligheder har været sindssyg i psykiatrilovens forstand.

Ifølge reglerne i loven fra 1989 om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien (psykiatriloven) kan en person kun tvangsindlægges og tvangstilbageholdes, når personen på det pågældende tidspunkt er sindssyg eller befinder sig i en tilstand, som ganske må ligestilles hermed.

På baggrund af de lægefaglige oplysninger om kvindens tilstand, som jeg har fået fra Sundhedsstyrelsen, mener jeg ikke, at sundhedspersonalet har handlet forkert i den pågældende sag ved ikke at skride til tvangsindlæggelse.

Da al behandling i vort sundhedsvæsen er baseret på patientens samtykke – bortset fra de nævnte regler i psykiatriloven – og da kvinden har afvist al hjælp, har sundhedsvæsenet efter det oplyste ikke haft mulighed for at hjælpe hende.

Spm. nr. S 107

Til *sundhedsministeren* (23/1 91) af:

Martin Glerup (S):

»Finder ministeren på baggrund af det oplyste, at den psykisk syge kvinde, der ifølge Aalborg Stiftstidende blev fundet på sin bopæl den 15. januar 1991 ca. 3 uger efter dødens indtræden, har fået optimal hjælp i sin dybe psykiske krise?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spm. nr. S 106.

Svar (30/1 91):